

Giorgia Meloni geeft het goede voorbeeld: weg met het parmantige EU-klimaatbeleid

Posted on 26 september 2024 by Maarten van Andel

Eindelijk! De ooit door het Duitse weekblad *Stern* als 'gevaarlijk' bestempelde Italiaanse premier Giorgia Meloni blijkt niet alleen mee te vallen, maar heeft nu ook het lef om een ineffectieve en onuitvoerbare klimaatmaatregel van de EU ter discussie te stellen. Dat zou veel vaker moeten gebeuren, in plaats van EU-regels als onfeilbare dogma's te volgen. Dat zijn ze in elk geval niet op het gebied van klimaatbeleid en energietransitie. De ene na de andere maatregel blijkt ineffectief of onuitvoerbaar. Hier ligt een enorme kans voor het kabinet-Schoof om het klimaatbeleid te verbeteren en zo aanzien te verwerven in Europa.

We zagen het falen van EU-klimaatbeleid al bij biomassa (Kamer en kabinet willen dit terecht afbouwen), kernenergie (Kamer en kabinet willen dit terecht opbouwen), aardgas (een veel te grote afhankelijkheid van Russisch gas) en elektrificatie (chronische netcongestie in veel EU-landen). Nu is dankzij Italië het zotte verbod op brandstofauto's aan de beurt. Meloni zal vast – samen met Fiat – geïnspireerd zijn

door de malaise bij Volkswagen en Amerikaanse autofabrikanten, die miljarden verliezen op elektrische auto's. Dat komt dan goed uit, want het voorgenomen EU-verbod op brandstofauto's vanaf 2035 is ondoenlijk en veroorzaakt nu al enorme milieuschade door ongebreidelde mijnbouw.

Het grote geld

Die ongebreidelde mijnbouw dreigt in de komende jaren het prachtige Portugal te vernielen. Het 'witte goud' van lithiumerts aldaar is cruciaal voor de door Meloni gewraakte verplichting van elektrisch rijden. Lithium is zeldzaam en kostbaar, en grootschalige mijnbouw in Portugal zou de EU minder afhankelijk moeten maken van Chili en andere overzeese lithiumproducenten. Overheden en bedrijven ruiken het grote geld. Portugal gaat om deze reden al gebukt onder een enorm corruptieschandaal, en de bevolking vreest voor grootschalige natuurvernietiging en milieuvervuiling door nietsontziende lithiummijnbouw. Dat is het gevolg van het mantra dat we 'alles' moeten doen om klimaatopwarming tegen te gaan, nietsontziend.

Ondanks die ongebreidelde, zeer vervuilende en ook mensonterende mijnbouw (met bijvoorbeeld kindslaven in de kobaltmijnen van Congo) kunnen we nooit binnen twintig jaar over voldoende lithium, kobalt en koper beschikken voor honderden miljoenen elektrische auto's en verdubbelde netcapaciteit. De internationale mijnbouwdeskundige Simon Michaux rekent ons dat ondubbelzinnig voor, met als commentaar: 'Een onzinnig plan'.

We kunnen bovendien nooit op tijd meer dan 700 miljard kilowattuur per jaar extra groene stroom opwekken, transporteren en deels opslaan voor die honderden miljoenen elektrische auto's. Daarvoor kunnen we op geen stukken na snel genoeg windmolens, zonnepanelen, hoogspanningsmasten, batterijen en waterstoffabrieken bouwen. En als die honderden miljoenen elektrische auto's op fossiele stroom blijven rijden, spannen we het paard achter de wagen.

Beleidsmakers, adviseurs en politici pareren de argumenten van grondstofschaarste en milieuschadelijke, mensonterende mijnbouw met het toverwoord 'recycling'. Dat is echter een doorzichtige drogredenering. Zolang de markt van batterijen, elektrische auto's, windmolens, zonnepanelen en elektriciteitskabels sterk groeit, kan de groeiende behoefte aan lithium, kobalt, koper en nog een dozijn andere zeldzame metalen nooit in belangrijke mate door recycling worden ingevuld. 'Wat

nog niet gedolven is kan niet worden gerecycled', legt professor Michaux uit.

Onhoudbare subsidies

We zouden in de komende dertig jaar meer dan tien maal zoveel nieuwe grondstoffen moeten delven als alles wat we tot nu toe ooit uit de grond hebben gehaald. Aangezien bijvoorbeeld kopererts nog maar de helft zoveel koper bevat als zeventig jaar geleden, zouden we voor al die mijnbouw meer dan twintig maal zoveel natuur moeten opofferen, erts verwerken en energie verbruiken. Dat blijkt in de verste verte niet haalbaar, en in elk geval zeer schadelijk voor mens en milieu.

De resulterende toenemende grondstofschaarste die Michaux ons voorrekent, zal elektriciteit, batterijen, windmolens, zonnepanelen en elektrische auto's in de toekomst steeds duurder maken, niet goedkoper. De financiële facilitering van zonnepanelen en de duizenden euro's subsidie op een elektrische auto blijken nu al onhoudbaar.

Ik voorzie dat elektrisch rijden weinig toekomst heeft, en ook niks wezenlijks zal bijdragen aan mondiale CO_2-reductie. Europa kan met superieure brandstofautotechniek veel beter diesels van 1 op 50 ontwikkelen. Ik hoop dat Meloni doorgaat met haar verzet tegen het 'absurde' EU-verbod, en ik verwacht dat Nederland, Duitsland, Frankrijk en andere landen daarin mee zullen gaan.

Het is hoog tijd dat de EU het neokoloniale streven naar een gidsfunctie en naar klimaatkoploperschap laat varen. Dat leidt er nu mede toe dat het onaantastbaar geachte Volkswagen en andere toonaangevende Europese industrieën links en rechts worden ingehaald door Chinese fabrikanten. De EU stelt met 8 procent van alle CO_2-uistoot, 5,5 procent van alle mensen en 2,7 procent van al het land op aarde weinig voor. Het is hoog tijd om de zelfvoldane gedachte dat we heel belangrijk zijn achter ons te laten.

Stoppen met betweterig beleid

Het maakt voor het wereldwijde klimaat bijzonder weinig uit wat de EU doet of laat. Dat betekent zeker niet dat we niks moeten of kunnen ondernemen, maar wel dat we ons veel strategischer moeten gaan opstellen. Onze hoge industrialisatiegraad en een bevolkingsdichtheid van twee maal het wereldgemiddelde maken het

onmogelijk om grotendeels onafhankelijk te zijn voor onze voedsel- en energievoorziening. Wij blijven in de rest van deze eeuw zeer afhankelijk van geïmporteerde fossiele brandstoffen, zeldzame metalen en voedzame gewassen. Daarbij past, zeker in gespannen geopolitieke verhoudingen, geen parmantig en betweterig klimaatbeleid.

Het is een illusie om de denken dat Aziatische, Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse leiders dat klimaatbeleid serieus nemen. Ze zullen ons voorlopig nog wel naar de mond praten, en met monopolistische grondstoffenpolitiek steeds meer geld aan ons verdienen. Rusland had ons eerder al in de tang met aardgas, China is nu bezig om Afrikaanse mijnbouwgebieden op te kopen, en Chili wil zijn rijke lithiummijnen nationaliseren.

Die landen weten wel raad met onze zelfopgelegde verplichtingen van warmtepompen, elektrische auto's, zonnepanelen, windmolens, batterijen, waterstoffabrieken en stilgelegde kolencentrales. Brussel komt intussen niet verder dan contraproductief biomassabeleid, structurele netcongestie, tijdrekken met kernenergie en een even ineffectief als onuitvoerbaar verbod op brandstofauto's. Het is nog niet te laat om ons tegen dat laatste in elk geval met hand en tand te gaan verzetten.

Maarten van Andel *is chemicus en publiceerde in 2023* ***Kies Wijzer Klimaat. Praktische gids voor consument en kiezer****. Dit verhelderende boek verscheen bij Uitgeverij Blauwburgwal, kost €17,50 en is overal verkrijgbaar, ook* ***in de winkel van Wynia's Week****.*

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! *De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs.* ***Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk HIER. Hartelijk dank!***